

DWAALSPOREN EN ZOEKLICHTEN

Tragikomedie in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DWAALSPOREN EN ZOEKLICHTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tjeerd Baker - 40 jaar, gesjeesde filosoof, stabiel, verstandig

Paula (*Jeanne*) - 40 jaar, schizofreen, recalcitrant

Jeremy Philips - 25 jaar, autist, onzeker, begrijpt veel niet, spreekt staccato

Emma (*Ashley*) - 20 jaar, gothic, wegloper, opstandig, tegendraads

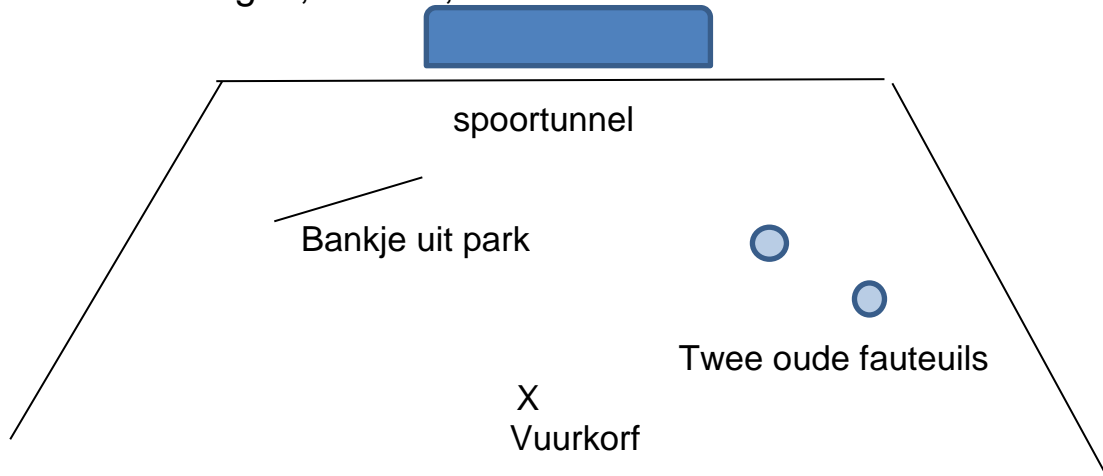
Corry Peters - 60 jaar, drankverslaafde oude hoer, lief karakter

Victor - 50 jaar, mislukte dichter, licht stotterend, lief en onzeker

Sonja Roosevelt - 40 jaar, ambtenaar van alle zaken (*indien man Harry*)

DECOR:

Achterwand: oude ongebruikte spoortunnel, opening toegankelijk.
Zijwanden: bossages, bomen, struiken

Voorbeeld:

EERSTE BEDRIJF

Donderdagavond

(vanaf rechts komt Victor op. Hij gaat op het bankje zitten, haalt een pen en notitieboekje uit zijn jas en schrijft af en toe wat op, ondertussen steeds nadenkend. Na een halve minuut komt Corry op. Ze loopt naar Victor toe en gaat naast hem zitten)

CORRY: Zo oude dichter. Nog steeds inspiratie?

VICTOR: Inspiratie? Dichten is vooral transpiratie, Corry. Schrijven, schrappen, proeven, uitspugen, woorden toevoegen, woorden weglaten. Net zolang tot je dat ene gevoel in woorden gevangen hebt.

CORRY: Hard werken dus.

VICTOR: Ja, bikkelen met woorden en ondertussen ziet de mensheid ons poëten als lapzwanen. Nietnutten die de hele dag navelstaren. Maar in werkelijkheid is het keihard werken.

CORRY: *(spottend)* En heeft die transpiratie vandaag nog een meesterwerk opgeleverd?

VICTOR: *(verlegen)* Dat kan ik niet zeggen. De geschiedenis zal het leren.

CORRY: Nou voor de dag er mee, dichter. Laat eens horen wat die zweetdruppels van jou vandaag geproduceerd hebben.

VICTOR: Wil je het echt horen?

CORRY: Ja, dat weet ik pas als ik het gehoord heb, hè? Als jij zwijgt, zal ik het nooit kunnen zeggen.

VICTOR: Nou vooruit dan. *(schraapt zijn keel)* Het heet 'vergane glorie' *(schraapt nog een keer zijn keel en draagt het gedicht voor)* "Ooit stond je fier in de wind bewonderd door duizenden. Je schoonheid deed mensen duizelen. Maar de tijd, die verfoeide tijd, vrat als een hongerige vampier iedere levensdruppel uit je eens perfecte lichaam. En nu sta je daar weg te kwijnen tot de dag dat de dood je komt bevrijden. In het graf is schoonheid van geen waarde, alleen rotting is wat telt, vijf voet onder de aarde".

CORRY: Nou lekker gedicht wat je daar hebt gemaakt, dichter. Vergane glorie. Ging het over mij?

VICTOR: Het gaat over het leven. Over het verdwijnen van jeugd, kracht, hoop en illusies.

CORRY: Precies. Over mijn leven dus. Ach, Victor, ooit stonden de mannen voor mij in de rij.

VICTOR: Je kunt nog zeggen dat je dat ooit gehad hebt, sommige

mensen hebben het nooit gehad.

CORRY: Ik wel. Ik was een mooie vrouw. Ik verdiende geld als water. Klanten vochten om mij.

VICTOR: En hoe was het vandaag?

CORRY: Magertjes. Ik heb eindeloos over de baan getippeld tot er een auto stopte. Een goed geklede heer achter het stuur.

VICTOR: Dat was je enige klant?

CORRY: Nee, hij vroeg de weg.

VICTOR: Helemaal geen klanten dus. Alweer niet. Waarom blijf je het nog proberen, Corry? Iedere dag opnieuw.

CORRY: Wat moet ik anders? Wat kan ik anders? Het is mijn beroep, mijn vak. Ik heb in de beste clubs gewerkt, Victor. Klanten bij de vleet.

VICTOR: Vergane glorie.

CORRY: *(triest)* Vergane glorie. *(vanaf links komt Emma op. Ze begroet de anderen niet, lijkt in haar eigen wereld te zijn en gaat in een van de twee oude versleten fauteuils zitten)* Zo liefje, kan er een geen goedendag meer vanaf?

EMMA: *(kijkt op)* Oh, hoi dan.

CORRY: Jij kijkt ook alsof de wereld op vergaan staat.

EMMA: *(verstrooid)* De wereld? Vergaan? As tot as?

CORRY: Hey, het is maar een uitdrukking hè?

EMMA: Nee, geen uitdrukking. Het is echt. De wereld gaat ten onder. Er is geen liefde meer.

VICTOR: Ach, je bent nog jong, Emma. Je hebt je leven nog voor je.

EMMA: Helaas wel, ja.

CORRY: Meisje, hoe oud ben je nu helemaal? Twintig? Vijfentwintig?

EMMA: Eenentwintig.

CORRY: En dan al zo lopen somberen met die zwarte kleding van je. Meid, toen ik jouw leeftijd had, bruiste ik van energie en levensverwachting.

EMMA: En wat is daarvan terecht gekomen? Hoeveel ellende heeft het leven je gebracht, Corry? Kijk eens waar je nu staat. Een zwervend bestaan, hopeloos op zoek naar wat was en niet meer is.

VICTOR: Vergane glorie.

EMMA: Wat?

VICTOR: *(staat op en loopt enige passen richting Emma)* Vergane glorie, zo heet het gedicht wat ik vandaag gemaakt heb. *(aarzelend)* Wil je het horen?

EMMA: Doe geen moeite. Ik ben niet in de stemming voor gedichten.

VICTOR: *(gaat teleurgesteld weer zitten)* Oh, ja dan.....

CORRY: Doe niet zo flauw, Emma. Victor heeft er de hele dag aan gewerkt.

EMMA: Dat had hij voor mij niet hoeven te doen. Maar laat maar horen dan.

VICTOR: Echt? *(gaat weer staan en declameert het gedicht)*
“Vergane glorie. Ooit stond je fier in de wind bewonderd door duizenden. Je schoonheid deed mensen duizelen. Maar de tijd, die verfoeide tijd, vrat als een hongerige vampier iedere levensdruppel uit je eens perfecte lichaam. En nu sta je daar weg te kwijnen tot de dag dat de dood je komt bevrijden. In het graf is schoonheid van geen waarde, alleen rotting is wat telt vijf voet onder de aarde”.

EMMA: *(tegen Corry)* Haha, als ik het zeg dan ben ik de sombere zwartkijker, een gothic, en als meneer de dichter het zegt dan is het opeens poëzie.

CORRY: Maar hij heeft het toch mooi verwoord?

EMMA: *(sarcastisch)* Heel mooi zelfs. Hij heeft het perfect verwoord. Victor, je hebt een meesterwerk geschreven.

VICTOR: *(verlegen)* Oh, dank je wel Emma. Meen je dat echt?

EMMA: Nee, natuurlijk niet. Wat denk je zelf? Dat je Edgar Allen Poe bent? *(iedereen staart enige tellen in overpeinzing voor zich uit. Dan komt door de tunnel (achterwand) Tjeerd op. Hij heeft een tas met levensmiddelen bij zich en is een vrolijke bui)*

TJEERD: Hallo allemaal, lieve mensen. Kijk eens wat ik bij me heb? *(houdt de tas omhoog)* Een tas gevuld met de overblijfselen van restaurant De Gevulde Haan. Ze hadden aardig wat over van gisteravond. Dat wordt smullen allemaal, lieve mensen.

CORRY: Mooi, Tjeerd. Maarre heb je behalve aan de hongerige medemens ook nog aan de dorstige medemens gedacht?

TJEERD: *(een fles uit de tas pakkend)* Tuurlijk, Corry. Kijk eens, voor jou een prachtige fles sherry. Er is hooguit één glas uit gedronken. En voor ons Victor heb ik deze fles brandy op de kop kunnen tikken. *(Corry pakt de fles en neemt meteen twee flinke teugen)*

CORRY: Dat smaakt. Je bent een goede man, Tjeerd. Iedereen zeurt wel dat ik zoveel drink maar niemand ziet dat ik gewoon verrek van de dorst. *(Tjeerd kijkt even naar Emma en gaat dan in de fauteuil naast haar zitten)*

TJEERD: En zonnestraaltje met jou alles goed?

EMMA: Zie ik er zo uit dat alles goed zou gaan?

TJEERD: Dan zul je zelf moeten veranderen, kindje. Je bent verantwoordelijk voor je eigen leven. Is het lot je niet welgezind dan zul je het lot moeten veranderen.

EMMA: Daar ben ik ook mee bezig. Ik verander mijn leven van zwart

naar gitzwart.

VICTOR: Er is genoeg moois, Emma. Maar je moet je er wel voor open stellen.

EMMA: Moois? Haha, noem mij iets moois en ik ben om.

TJEERD: Wat dacht je van de natuur? Kijk eens om je heen hoe alles groeit en bloeit.

EMMA: In de natuur vreet het ene dier het andere op. Het is iedere seconde overleven of sterven. Lekker die natuur van jou.

VICTOR: De poëzie is mooi. Het spel met woorden.

EMMA: Precies. Spel met woorden. Woorden zijn leugens, Victor. Ze verdraaien de werkelijkheid zoals die is. Kijk maar in de politiek of naar het nieuws. Alleen maar leugens.

CORRY: De liefde dan? De liefde is mooi.

EMMA: (*sarcastisch*) Liefde? Hahaha, laat me niet lachen. Liefde is kiezen voor zekerheid, angst om alleen te zijn. Een partner voor het leven bij gebrek aan beter.

CORRY: Liefde is veel meer. Wat dacht je van de liefde die een moeder aan haar kind geeft?

EMMA: Verkeerde voorbeeld, Corry. Mijn moeder heeft me geen sikkepit liefde gegeven. Ik heb me meer een sta in de weg gevoeld dan wat anders.

CORRY: Geef het een kans, kindje. Ik toast in ieder geval op de liefde. Proost. (*heft de fles omhoog en neemt haastig twee grote slokken*)

TJEERD: (*toast ook*) Op de liefde. Drie huwelijken en alles kwijt.

CORRY: Je hebt gewoon pech gehad, Tjeerd.

TJEERD: Ik weet het niet. Misschien ben ik wel niet voor de liefde geschapen. Ach, uiteindelijk moet een mens het toch met zichzelf zien te redden.

VICTOR: Niet zo somber, jongen. De ware komt vast nog wel een keer langs.

TJEERD: Ja, dat dacht ik bij die andere drie ook.

EMMA: Zie je nou, Corry, wat die liefde van jou allemaal aanricht?

CORRY: Geef de liefde niet de schuld, meisje. Tjeerd, had gewoon pech meer niet.

TJEERD: Geen pech, Corry. Ik was er zelf bij. Ik ben verantwoordelijk voor mijn eigen keuzes en daden.

EMMA: Dus je bent gewoon stom geweest. Drie keer. Zelfs een ezel stoot zich niet zo vaak.

TJEERD: (*berustend*) Stom. Zo zou je het ook kunnen noemen, ja.

CORRY: Nou ja, ik ga nog even naar de baan. Wie weet kom ik mijn grote liefde wel tegen. Maar dan zal hij er wel voor moeten betalen,

hahahaha. *(Corry verlaat heupwiegend rechts het podium)*

VICTOR: Vergane glorie. Maar ik moet haar nageven dat ze het blijft proberen.

TJEERD: Dit is wat ze wil. Tippelen tot de dood er op volgt.

EMMA: De dood zal haar ooit bevrijden. Maar gelijk heeft ze. Ze laat zich niet misbruiken en laat ze er voor betalen.

TJEERD: Dat klinkt opstandig en gelaten tegelijk, Emma.

EMMA: Het is precies zoals ik het zeg. Niet meer en niet minder.

VICTOR: We weten helemaal niks. Wie weet wie of wat haar ooit de prostitutie ingedreven heeft?

TJEERD: Dat weten we inderdaad niet. Maar wat we wel weten is dat ze er nu zelf voor kiest om op haar oude dag nog iedere dag naar de baan te gaan.

EMMA: Het is toch triest of niet dan? Ze speelt nog steeds de hoer maar er is geen klant te bekennen.

TJEERD: Ik denk dat ze dat eigenlijk niet eens zo belangrijk vindt. Hoe vreemd het ook klinkt maar ik denk dat het haar nu nog een gevoel van eigenwaarde geeft. Ze neemt haar lot in de hand.

EMMA: In ieder geval doet ze het beter dan mijn moeder. Tientallen vriendjes en geen een die echte liefde gaf. Ze gebruikten haar net zo hard als zij hen. Misschien was mijn moeder wel een grotere hoer dan Corry. *(vanaf links komt Paula op. Voor ze goed en wel op is, begint ze al met haar tirade)*

PAULA: *(tierend)* Stomme ambtenaren. Het is een complot. Ze moeten ook altijd mij hebben. Maar ik heb mijn zegje gedaan. Damnation! Ik heb die stropdassen effe flink de waarheid gezegd. Ik ben geen doetje. Ik zeg tegen die witte boord: "Nou moet jij eens goed naar mij luisteren, snotneus. Je vult dat formulier nou zo in als ik het zeg of ik trek je dadelijk zo over de balie heen." En wat denk je dat die snotneus doet? Drukt hij op een alarmbelletje en voor ik het in de gaten had, staan er twee van die kleerkasten daar. Les bâtards! Of ik het pand wilde verlaten? Ik zeg: "Om de dode dood niet." Maar ja, tegen twee van die gorilla's red je het niet dus die hebben me naar buiten gesmeten.

TJEERD: We horen wel dat jij je dag weer nuttig besteed hebt, Paula.

PAULA: *(verbeten)* Nou en of. En morgen ga ik weer terug. Ik laat me niet door hen te grazen nemen. Les bâtards! Dan kunnen ze allemaal wel tegen me samenspannen maar dan hebben ze aan Paula een verkeerde.

VICTOR: Misschien moet je het eens een paar dagen laten rusten, Paula. Sommige zaken kun je nu eenmaal niet winnen.

PAULA: *(strijdbaar)* Oh nee? Oh nee? Merde! Dat zullen wij nog

weleens zien dan. Ik laat het er niet bij zitten. Ik ga strijdend ten onder. Ze hebben geen idee wie ze voor zich hebben.

TJEERD: Dat zal wel niet.

PAULA: In mijn vorig leven was ik Jeanne d'Arc. Ik ben gestorven op de brandstapel. En nu ben ik teruggekeerd met een doel. Ik heb een missie.

VICTOR: Jeanne d'Arc? Jij? In een vorig leven?

PAULA: Ik ben gereïncarneerd. Nu ben ik Paula maar toen was ik Jeanne.

EMMA: Dat kan wel hoor. Dat je reïncarneert. Dat een overleden ziel geen rust vindt en een nieuw lichaam zoekt om nou ja....om iets af te maken of zo.

VICTOR: Nou ja, dan was ik in een vroeger leven misschien wel Oscar Wilde of Charles Baudelaire. Of nee, uh, ik denk dat ik dan toch Edgar Allen Poe ben geweest.

TJEERD: Ja, en ik was ...uh.... Friedrich Nietzsche. Tsja, eigenlijk zou ik liever Jean Paul Satre zijn maar die leefde nog toen ik geboren werd. Dus dan moet ik wel Nietzsche geweest zijn.

EMMA: Maken jullie het maar belachelijk maar ik geloof echt wel dat reïncarnatie kan. Zoveel rusteloze zielen die een tweede kans nodig hebben. Al die doden die wachten tot ze weer ontwaken.

PAULA: Tuurlijk bestaat reïncarnatie. En ik weet gewoon heel erg zeker dat ik Jeanne d'Arc ben geweest. Ik had vroeger aanleg voor Frans. Dat had niemand bij ons in de familie maar ik wel. En niemand wist waar dat vandaan kwam. Maar ik wel.

TJEERD: Maar over wat voor formulier had je nou zo'n ruzie met die ambtenaar, Paula?

PAULA: Over mijn identiteitskaart.

TJEERD: Hoezo? Moet je een nieuwe hebben dan?

PAULA: Nee, integendeel. Ik wil niet meer geregistreerd staan. En daarom wil ik een formulier invullen dat ik anoniem wil zijn. Maar die snotneus zei dat dat niet kon. Dat je voor altijd geregistreerd staat. Nou is dat bureaucratie of niet? Ze willen je gewoon controleren. Een stelletje jeukkonten dat is het.

VICTOR: Tsja, je bent nu eenmaal staatsburger hè?

PAULA: En waarom? En waarvoor? Heb ik daar misschien zelf ook nog iets over te zeggen?

VICTOR: Nou ja, als je geboren wordt dan wordt er aangifte gedaan en dan krijg je een naam en word je geregistreerd. Zo werkt dat gewoon.

PAULA: Precies. Je komt ter aarde en je wordt genummerd. Vanaf dag één word je in de smiezen gehouden. Van wieg tot graf ben je

een nummer.

TJEERD: Ergens heb je wel gelijk, Paula. We zijn allemaal mensen, individuen, persoonlijkheden maar op andere gebieden worden we beknot en zijn we alleen een nummer voor de statistiek.

EMMA: Ja, en we worden opgescheept met een naam die je niet wilt. Ik heb de achternaam van mijn moeder gekregen maar eigenlijk wil ik niks met dat loeder te maken hebben. En al helemaal niet haar naam dragen.

VICTOR: Nu we het over namen hebben. Waar blijft Jeremy? Normaal is hij als eerste hier.

TJEERD: Geen idee. Hij zal zo wel komen. *(door de tunnel (achterwand) komt Jeremy op. Hij praat staccato. Hij gaat niet zitten maar loopt regelmatig een rondje over het podium)*

VICTOR: Nou zeg, als je het over de duivel hebt dan trap je hem op de staart. Dag Jeremy.

JEREMY: Duivel? Duivel. Devil. Sympathy for the devil. De Rolling Stones. 1968. Zes minuten en 28 seconden. You're the devil in disguise. Elvis Presley. 1963. Twee minuten en 21 seconden. The devil went down to Georgia. Charly Daniels Band. 1979. Drie minuten en 34 seconden.

VICTOR: Wat ben je laat? Waar heb je uitgehangen?

JEREMY: Ik heb helemaal niet gehangen.

VICTOR: Nee, natuurlijk niet maar waar ben je geweest?

JEREMY: Jij vroeg waar ik uitgehangen had maar ik heb helemaal niet gehangen. Ik ben naar de bibliotheek geweest.

VICTOR: Ah, tussen de boeken gezeten.

JEREMY: Je kunt helemaal niet tussen boeken zitten. Ze hebben daar stoelen en tafels.

VICTOR: Okay, het is al goed. En wat heb je daar gelezen?

JEREMY: De tovenaar van Oz.

VICTOR: Dat heb ik ook gelezen. Het boek over de vogelverschrikker zonder hersens, de blikken man zonder hart en de leeuw zonder moed. Ik voel een gedicht opkomen. *(pakt pen en papier en gaat schrijven)*

EMMA: Dat lijken wij dan wel. Moet je ons hier zien zitten.

TJEERD: Niet zo negatief, Emma. Wij zijn geen vogelverschrikkers. Wij hebben hersens.

EMMA: Omdat jij filosofie gestudeerd hebt?

TJEERD: Ja, en Victor Nederlands. En je hebt zelf ook je school afgemaakt.

EMMA: Daar heb je geen hersens voor nodig. Dat is alleen maar napraten wat de boeken je voorschrijven. Wat hebben jullie nu

bereikt? Jij filosofeert alleen maar de hele dag in het park en Victor schrijft gedichten die niemand leest.

TJEERD: Dat is niet aardig. Hersens zijn geen garantie op succes. Trouwens, ik jaag geen succes meer na. Die tijd heb ik gehad. En weet je waarom? Omdat ik hersens heb die me hebben laten inzien dat succes in deze wereld alleen maar afgemeten wordt aan de standaarden van deze wereld. En daar pas ik voor.

PAULA: Heel goed, mannetje. Laat je niet voorschrijven hoe je moet denken. Want dat is precies wat ze proberen. Binnendringen in je hersens. Je hersens spoelen en tot een slaaf van het systeem maken.

VICTOR: *(opkijkend)* Precies. En wat ze ook van ons zeggen, ze kunnen niet zeggen dat we net als de blikken man geen hart hebben. *(gaat verder met schrijven)*

JEREMY: Hart? Hart. Heart. Don't go breaking my heart. Elton John en Kiki Dee. 1976. Vier minuten en 28 seconden. Piece of my heart. Janis Joplin. 1968. Twee minuten en 43 seconden. It's a heartache. Bonnie Tyler. 1977. Drie minuten en 31 seconden.

TJEERD: Misschien ontbreekt het ons alleen maar aan moed.

PAULA: Haha, jou misschien. Maar mij niet. In mijn vorig leven was ik Jeanne d'Arc. Ik ben moedig en dapper. Ik heb gevochten tegen de Engelsen. Zelfs de brandstapel kon mij niet tegenhouden.

EMMA: Allemaal praatjes. Uiteindelijk bestaat de hele wereld uit bange poeperds, net als die leeuw in de tovenaars van Oz.

JEREMY: Leeuw? Leeuw. Lion. The lion sleeps tonight. The Tokens. 1961. Twee minuten en 35 seconden. Iron lion Zion. Bob Marley. 1973. Drie minuten en 21 seconden.

EMMA: *(geïrriteerd onderbrekend)* Ja, nu weten we het wel weer, Jeremy. Ik ga piesen. *(Emma staat op en loopt de tunnel in)*

PAULA: Zo, dan zijn we nu weer met mannen onder elkaar.

JEREMY: Jij bent helemaal geen man.

PAULA: Van buiten niet, van binnen wel.

VICTOR: Ik heb mijn gedicht af.

TJEERD: Nou, laat dan maar eens horen wat je er van gebrouwen hebt.

JEREMY: Gebrouwen? Dat kan helemaal niet. Bier brouw je, een gedicht moet je schrijven.

TJEERD: Ook goed. Nou Victor, laat eens horen.

VICTOR: *(verlegen)* Het gaat over dat boek van Jeremy, de tovenaars van Oz. Dat is ook de titel van het gedicht. *(schraapt zijn keel)* "Sprookjesfiguren bevolkten het toverland. De een geen hersens, de ander geen hart, een derde geen moed. Het tij keerde door de

magie van een meisjeshand. En veranderde lege figuren in mensen van vlees en bloed.”

JEREMY: Dat zoek ik ook.

TJEERD: Wat?

JEREMY: De magie van een meisjeshand.

PAULA: Dan kun je lang wachten. Je moet strijden, vechten, knokken.

JEREMY: Daar ben ik niet zo goed in. Ik weet niet hoe dat moet.

PAULA: (*gretig*) Zal ik het jou leren? Dan gaan we samen de barricades op. De hele zooi in de fik steken. We slopen de muren. Het hele hoerige systeem moet omver.

JEREMY: Ik wil niet de barricades op. Ik wil alleen maar een meisje, een vriendin, iemand waar ik mee kan praten, die me begrijpt.

PAULA: (*schouderophalend*) Nou ja, ik heb het aangeboden. Mocht je ooit in opstand willen komen dan laat het maar weten.

VICTOR: Heb je nog nooit een vriendin gehad, Jeremy? (*Jeremy schudt nee met zijn hoofd en staart verlegen naar de grond*) Ooit zal het wel komen. Ik heb vroeger een paar korte relaties gehad tot ik besepte dat ik op zoek was naar de perfecte muze. Ik weet dat ze bestaat maar weet niet waar ik moet zoeken. Dus wacht ik geduldig af. En dat moet jij ook doen, jongen.

PAULA: Nou ik niet. Ik wacht niks af en ik moet ook geen kerel. Trouwens er is ook geen kerel te vinden die mij aan kan. Niemand op deze wereld kan mij binden en knechten.

TJEERD: Ach ja, de liefde. Ik heb gegokt en verloren. En toen weer gegokt en weer verloren. En nog een keer gegokt en toen was ik alles kwijt.

JEREMY: Ik wil niet gokken.

TJEERD: Dat moet je ook nooit doen, Jeremy. Ik ben het levende bewijs. (*Emma komt weer terug uit de tunnel en neemt plaats in de fauteuil*)

JEREMY: (*tegen Emma*) Victor heeft weer een gedicht geschreven.

EMMA: (*nors*) Fijn voor hem.

JEREMY: Wil je het niet horen? Het gaat over de tovenaar van Oz.

EMMA: (*kortaf*) Al ging het over de koningin en de paus, ik hoef het niet te horen.

VICTOR: Als je niet wil dan hoeft het ook niet, Emma.

JEREMY: (*enthousiast*) Het ging over de magie van een meisjeshand.

EMMA: De magie van een meisjeshand? Het moet niet gekker worden. Dan had je het beter kunnen opdragen aan Corry. Die is de magie van haar meisjeshand nu op straat aan het verkopen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto